Nu plânge, maică Românie!

Nu plânge, maică Românie,
Că am să mor neîmpărtăşit!
Un glonţ pornit spre pieptul tău,
Cu pieptul meu eu l-am oprit...

Nu plânge, maică Românie!
E rândul nostru să luptăm
Şi din pământul ce ne arde
Nici o fărâmă să nu dăm!

Nu plânge, maică Românie!
Pentru dreptate noi pierim;
Copiii noştri, peste veacuri,
Onoare ne vor da, o ştim!

Nu plânge, maică Românie!
Adună tot ce-i bun sub soare;
Ne cheamă şi pe noi la praznic,
Când România va fi mare!

Versuri găsite în raniţa unui soldat mort în toamna anului 1918, pe muntele Sorica, din Carpaţii de Curbură.